

Udvalget, der kun stiller faa Ændringsforslag til Lovforslaget, mener, at Hensynet til den mindre Sum, der aarlig stilles til Raadighed til Udlaan, gør det formaalstjenligt, at Restbeløbet af den Million Kroner, der ved Lov Nr. 105 af 6. April 1906 disponeredes over i Perioden 1906—11, men som ikke er benyttet, kan udlaanes i Perioden 1911—16; hertil sigter Ændringsforslag Nr. 5 til § 7.

Til Lovforslagets § 8 er stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at enhver Forening, der udstykker Ejendomme ifølge denne Lov, er forpligtet til at indsende sine aarlige Regnskaber til Ministeriet.

Et *Mindretal* (Poul Christensen, Johannes Pedersen, K. Pedersen, H. Rasmussen og Stauning) nærer den Opfattelse, at Jordspørgsmaalets Løsning er et af de største Spørgsmaal, der ere oppe i Nutiden. Mindretallet mener ogsaa, at Udstykningen af store Jordejendomme til mindre Brug vil være ikke alene af stor nationaløkonomisk Værdi, men i alle Henseender af stor samfundsmæssig Betydning, og kan derfor kun glæde sig over Flertallets Tilslutning til denne Opfattelse, medens dette tidligere, selv hvor Forholdene i højeste Grad talte for at gaa denne Vej, undlod dette. Man skal saaledes nævne, at da den Staten tilhørende Hovedgaard Nordruplund nedbrændte, opførtes der ikke alene nye og kostbare Avlsbygninger i Stedet for de nedbrændte, men endogsaa en ny og kostbar Hovedbygning, saaledes at Udstykningen af denne Ejendom blev umuliggjort, medmindre Staten maa lide store Tab ved de ny og kostbare Bygninger.

Det foreliggende Lovforslag er en Fortsættelse af Loven af 6. April 1906, som — efter de Lovforslaget medfølgende Anmærkninger — ikke har været benyttet i videre Omfang. Heller ikke tror Mindretallet, at Lovforslaget, hvis det bliver til Lov i den af Regeringen foreslaaede og af Flertallet tiltraadte Skikkelse, vil faa større Betydning, og Mindretallet har derfor ved nedenstaaende Ændringsforslag — som man forbeholder sig nær-

mere at motivere i Salen — søgt at skabe Betingelser for en større Benyttelse af Loven.

Et *andet Mindretal* (Hornstrup) anser det for hensigtsmæssigt, at der sættes en Grænse for, hvor højt man bør gaa op med de i Lovforslaget omhandlede Udlaan, og har derfor stillet Ændringsforslag derom til § 6.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Poul Christensen, Johannes Pedersen, K. Pedersen, H. Rasmussen og Stauning):

1) Ordene „og Embedsjorder“ i 3die Linie udgaa.

Til § 5.

Af *Finansministeren*:

2) I 3die Stykke, 2det Punktum, efter „betalt“ indføjes: „eller paa anden Maade berigtiget“.

Til § 6.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

3) Iste Stykke, sidste Punktum, udgaar, og i Stedet for indsættes:

„De Laansøgere, der opfyldte de i Lov om Husmandsbrug af 30. April 1909 § 3, Litra g., stillede Betingelser, skulle fortrinsvis komme i Betragtning, og overfor disse Laantagere stiger Udlaanssummen til $\frac{3}{10}$ af Vurderingssummen. Den aarlige Ydelse for disse Laantagere fastsættes til $\frac{4}{4}$ pCt., deraf Renten $3\frac{1}{2}$ pCt.“

Af et *Mindretal* (Hornstrup):

4) Til 1ste Stykke føjes et nyt Punktum, saalydende: „Dog maa saadanne Laan af Stats-Laanefonden i Forbindelse med 1ste Prioritetslaanet ikke overstige $\frac{4}{5}$ af den Sum, Ejendommen er vurderet til til Ejendomsskyld.“